

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

NR. NISSUM HØJSKOLE OG EFTERSKOLE

5 års jubilarer (Efterskolen)

NUMMER 6 · AUGUST 1985 · ÅRGANG 77

DANMARKS
PÆDAGOGISKE
BIBLIOTEK

Aftenandagt

Ved skoleårets afslutning

Verdensrum og badeværelse/ »de mægted ej det mindste blad at sætte på en nælde«.

For nogle år siden kunne man læse i dagspressen om den amerikanske astronaut John Glenn. Den første amerikaner, der foretog 3 jordomkredsninger i rummet, kunne ikke få sit ønske om at blive senator i sin hjemstat opfyldt, p.g.a. svigtende helbred. John Glenn havde vælgernes agtelse, men måtte opgive alligevel. John Glenns sygdom var en forstyrrelse af balancesystemet. Man tænker straks, at det måtte være en følge af rumrejsen, men det var ikke tilfældet. Det skyldtes noget så jordnært som, at han gled i sit badeværelse og slog hovedet mod badekarret.

Det lyder som en vittighed. Tænk, at den mand, som har klarat at blive skudt ud i en raket, fare rundt om Jorden tre gange og komme vel ned igen: Tænk, han kunne ikke komme velbeholdent op af sit eget badekar. Tusinder bad for ham, da han fløj om i rummet, men vel næppe een, da han gik ind i sit badeværelse, og alligevel viste den sidste tur sig at være den farligste.

Der er perspektiv i denne lille historie fra det virkelige liv. Den stiller det store og det små over for hinanden på en ny måde, eller rettere sagt: Den minder os om, at vi er ude af stand til at bedømme, hvad der er stort og hvad der er småt, og derfor er vi ude af stand til at klare tilværelsen på egen hånd.

Vi beundrer den fantastiske tekniske formåen, der skal til for at udskyde en satellit og få den godt hjem igen. Vi beundrer den mand, der lægger en gennemsund krop til, men den samme krop kom til kort i et almindeligt badeværelse.

Det vender op og ned på vor vurdering af tingene. Gør os selv mindre og Skaberen stor. »Det mindste, han har skabt er stort og kan hans magt bevise«.

Forleden dag huggede jeg nogle store brændenælder om på stien ved »Brejdblik«. Det var efterhånden svært at komme forbi dem. Det tog ikke lang tid, men hvis nogen bad mig rejse dem igen ville der gå meget lang tid, og det ville være tvivlsomt om de voksede videre.

Gik alle konger frem på rad
i deres magt og vælde,
de mægted ej det mindste blad
at sætte på en nælde

Hvis nogen havde sagt til Brorson for 250 år siden, at engang ville det være muligt at sætte et blad på en nælde, så ville han have sagt, at det var helt tåbeligt, selvom det kan lade sig gøre idag. I dag skulle verslinjen måske have lydt »De mægted ej det mindste blad at skabe til en nælde«. Der er altså mangt og meget der ikke kan klares med teknisk formåen eller i dette tilfælde biologisk viden. Selvom man trænger ind i planteriget's mysterier, studerer og undersøger, så må man sige, at det er et fantastisk vidunder, der er sket igen det forår. Naturen bliver som født eller skabt på ny.

Vi må give Brorson ret, når han siger: »O Gud, hvor er din visdom stor«.

Skal vi bede

Kære Gud i Himlen. Vi siger dig tak for dette skoleår, for, hvad året har bragt af lærdom og oplevelser. Vi beder dig for tiden som kommer. Vær med disse unge mennesker i deres fremtid. Hjælp dem at finde venner, som kan have plads til dig. Tak for naturens skaberværk. Vær du også med os, når vi drager hver til sit.

O, Jesus, du min glæde,
du dine vinger brede
og sænke om mig ned.
Vil slangen mig omslynge,
så lad din engel synge:
Det barn er gemt i Herrens fred.

Gunnar Birkelund Jensen

Hjemme fra skolen

Endnu et hold efterskoleelever har afsluttet et skoleår. De sidste tre uger har som altid været meget hektiske. Men samtidig har det været en fantastisk blanding af leg og seriøst arbejde.

Hvad leg og festligt samvær angår har 8. klasse fået både i »pose og sæk« her på det sidste. Vi håber – og tror på – at de kan tåle det! Den 4. juni drog klassen samt fire lærere afsted på alletiders kanotur fra Silkeborg til Fladbro ved Randers. Det gav dem alle tre oplevelsesrige dage. Fint vejr, godt kammeratskab og alles gode indstilling til at yde noget var med til at give turen en meget høj kvalitet. Såvel elever som lærere havde deltaget i forberedelserne. Fordelt på hold stod eleverne alene for forplejningen på turen. Solbrændte vendte de hjem til en skole præget af de igangværende mundtlige prøver for 9.-10. årgang. Dagen før kanoturen oplevede vi alle en festlig sidste skoledag, som i detaljer var tilrettelagt af 10. årgang. At få denne dag gjort festlig for alle kan være en vanskelig balancegang, men det magtede de ganske fint i år!

Men det mere alvorlige arbejde lurede altså lige om hjørnet. Knap to uger gik der med de afsluttende prøver, som også 8. klasse kom hjem og fik en lille forsmag på. Som så ofte tyder forskellige udsagn på bedre prøveresultater end ventet. Men som det er fremgået af dagspressen, er der god grund til jævnligt at drøfte måden at vurdere menneskelige og faglige kvalifikationer på. En talskala (13-skalaen) til vurdering af faglige kvalifikationer bør anvendes på en sådan måde, at den rimeligt sikkert siger noget om elevens faglige niveau. Men samtidig fortæller den igangværende debat os også, hvor vigtige de skriftlige udtalelser på afgangsbetingerne er. Der er fortsat grene af uddannelses- og erhvervslivet, som vurderer disse udtalelser stærkere end en

række 10- og 11-taller. Glædeligt er det, at flere og flere af de unge magter prøvesituationen som en positiv samværs- og samtalsituation.

Skoleåret afsluttedes med fire dages tur til Nordjylland. Nordsøcentret i Hirtshals, Røbjerg Knude Fyr, Skagen med museum og natur, Råbjerg Mile, Voergård, Aalborg ... jo, der er nok at sætte i et program. Her er det et spørgsmål om at vælge mellem mange gode oplevelsesmuligheder. Vi havde rigtig mange storslåede oplevelser. Men det, der frem for alt gjorde denne tur uforglemmelig, var elevernes meget positive medvirken. Turen kom for os alle til at stå som højdepunktet på dette skoleår. Dette især med den specielle baggrund, at tiden siden begyndelsen af maj blev den oplevelsesrige tid, hvor vi »opdagede« hinanden. Nok for sent for nogen, da afrejse fra skolen jo netop stod for.

Det bliver så op til os, der fortsætter i næste skoleår, at overføre disse positive oplevelser til et nyt udviklende samvær.

Afskedsaftenen var både fattet og bevæget. I samværet på skolen er der knyttet mange bånd. Kun tiden kan vise, hvilke der holder livet igennem. Men først her ved slutningen af et skoleår fornemmer mange den tryghed man har haft med hinanden.

For os i den faste stab er denne tid jo specielt derved, at vi forventer at skulle mødes med en ny leder til det nye skoleår. Denne situation medfører uvægerligt blandede følelser af frustration, usikkerhed og forventning. Lisbeth og Bruno Graversen har gennem fem år brugt fantastisk mange kræfter i lederjobbet, hvilket vi siger dem tak for. Samtidig beder vi om indsigt og evne til at modtage en ny leder på en sådan måde, at overgangstiden må blive med så små gener for skolen som muligt.

Ferietiden er atter kursus- og lejrtilid på skolen. KFUM-idrætten afholder såvel kursus for unge som Forbundscamp. Desuden afholder DMS sit repræsentantskabsmøde i vore rammer.

Med hilsen fra os alle på skolen.

BMH

Tale ved afslutningsfesten 19. juni 1985 for elevholdet 84/85

Af forstander Bruno Graversen

Kære unge, kære elever!

Vi holder i aften afslutningsfest – skoleåret slutter for jer nu, og traditionen tro skal der i den anledning siges et par ord.

I er en broget skare – det har I været hele året. Meget forskellige – og alligevel på så mange måder ens.

I har som elever nået de fleste af de mål, som I satte jer for et år siden. Vi har oplevet et samvær med jer, og I har oplevet et samvær med hinanden i et godt kammeratskab, som helt givet vil sætte spor i fremtiden. I har slidt mere eller mindre med bøger og studier, hvilket har givet synlige resultater i form af nogle tal på et stykke papir – og tillykke med det – men det, som er langt vigtigere, er de resultater, der ikke kan måles eller skrives. Det er de menneskelige resultater – eller sagt på en anden måde – menneskeværddierne – det er dem, der kan fornemmes og skønnes, der tæller mest her i livet. Vi ved, at I har mødt mange udfordringer på det kundskabsmæssige, men vi tror og håber, at I også har mødt mange udfordringer rent menneskeligt, således at i naturligt fortsat tager imod de udfordringer, som I uvægerligt senere i livet vil møde. Livet i sig selv er en gave og en stor udfordring, men livet består også af uhyre mange muligheder, som I skal have sindet åbent for. At opleve hver dag med sindet på klem, giver muligheder for udfoldelse både uddannelsesmæssigt og menneskeligt.

I har formodentlig på et eller andet tidspunkt hørt om Leonora Christine. Hun fortæller i bogen »Jammersminde«, at da frihedens time endelig kom, efter at hun havde siddet indespærret i en lille fængselscelle, da forlangte hun at blive ført ud med maner. Jeg nævner selvfølgelig ikke dette for jer

afgangselever for at sammenligne med et fangenskab, men for at understrege udtrykket »med maner«. Denne aften er helt anderledes end tidligere aftener, og vi vil gerne være med til at markere den på en sådan måde, at den får præg af maner, selvom vi godt ved, at den sætter skel i jeres tilværelse.

Vi ved også, at det godt kan være lidt vemodigt, når man skal tage afsked efter lang tids dagligt samvær med en stribe af fælles oplevelser. Men det er forhåbentlig også en aften, der fylder jer med forventning til det nye afsnit, I går ind til. I betræder sådan set et nyt trin på trappen i jeres udvikling. I forlader det gamle trin og føjer hermed nyt til i jeres erfaringsgrundlag. Det, I forlader, bliver nu historie, men det er trods alt stadig lige vigtigt og aktuelt, at al fremtid bygger på fortid – det der ligger bag. Men kunsten i livet for mennesket når det vil leve i nutiden og se fremtiden i øje med liv og lyst, er også at skulle give afkald.

Provst Geil forklarer dette sådan i sine erindringsbilleder: »Grønt var min farmors græs« ved at tage et eksempel fra naturens liv. Jeg citerer. »Og livet i naturen kender denne lov, for på et tidspunkt skal hummeren skifte skal. Den er vokset, og det gamle panser passer ikke mere – er blevet for lille. For at blive en større hummer, må den vove et spring på liv og død – den må ud af den gamle skal, før den nye er blevet færdig. Så trækker den sig da ud af plader og skjold og kryber ensom og forsvarsløs rundt på havbunden, nøgen og grålig og blød og sårbar. Det er ingen spændende tid for hummeren. Men vover den det ikke, går den til grunde i et hylster, der i øjeblikket er trygt og sikkert, men som vil være dræbende i længden«.

I den forstand er også mennesket under

naturens lov, for kun ved at give slip på det, der var, vinder man det, der kommer. Og det, jeg gerne vil sige til jer med dette eksempel, er, at ganske vist kan det være farligt at forlade et trin på trappen for at betræde det næste, men det er nødvendigt for jeres personlige udvikling. En udvikling, som I skylder jer selv at føle ansvar over for. I den forbindelse er det særdeles vigtigt, hvilke omgangskredse I vælger. Her på skolen var jeres omgangskreds stort set udvalgt for jer. Nu skal I herefter selv vælge. Vi har et ordsprog, der siger sådan: Sig mig hvem du omgås, og jeg skal fortælle, hvordan du er. Vælg kammeraterne med omtanke og omhu. Find dernæst den rigtige plads i samfundet – den plads, som evner og anlæg svarer til. Derefter kan du være med til positivt at finde en plads for andre, hvor der midt i samfundets krav og larm er tryghed – er fred – fred med sig selv – fred med Gud – og fred med sin næste. Vi håber, at vi fra skolen efter bedste evne midt i travlhed og optaget-hed har medvirket til at pege på »tråden fra oven« – forbindelsen til Gud, som giver tryghed og vished for, at der er en mening med hver enkelt af os, og at vi hver især er sat til efter bedste evne at udfylde vores plads i livet.

Vi håber også, at I sådan en aften er fyldt med taknemmelighed – først og fremmest til jeres forældre, som har givet jer mulighed for

et år her, men også føler taknemmelighed over, at I lever i et land med en så fri skolelovgivning som vores. Uden denne frihed er det ikke sikkert, I havde haft mulighed for at opleve Nr. Nissum Efterskole.

En stor og varm tak til jeres forældre, som trofast har sluttet op, hver gang vi har kaldt. Tak for tillid til skolen og til os, fordi I i 40 uger har betroet os det kæreste I ejer – betroet os at være medarbejdere i den opdragelsesproces, som uvægerligt sker, når mennesker mødes – når mennesker er sammen.

Det skal være vores håb og ønske for jer afgangselever, når I fyldt med glæde og forventning »flyver« ud i samfundets pulserende liv til forskellige opgaver enten i fortsat uddannelse på skole et andet sted eller i en læreplads, at det som jeg kalder »tråden fra oven« aldrig må blive klippet over.

Vi siger jer tak for den tid, vi fik lov til at have med jer at gøre. Jeg håber, at de småskrammer, I fik undervejs – og måske også de skrammer, vi andre fik, ikke har været værre, end at de var til gavn for det, der ligger forude for både jer og os. Vi ønsker jer alle lykke og velsignelse over jeres fremtid med håb om, at I må opleve dagene og fremtiden med sindet på klem. Så gå da fri og frejdig med masser af mod ud i livet med Gud i vold.

Eleverrådsformandens tale ved afslutningen

Af Merete Toft Christensen

Ja, i år er det så på elevernes vegne blevet min opgave at sige tak for et dejligt og udbytterigt skoleår.

– Og jeg vil gerne starte med at læse et lille digt:

For glitrende bølger og sand og solskin,
for chancen for at blive rigtig solbrændt,
for ispinde og det at kunne sidde på en bænk
i solen,
for ture på en mole og farten i en båd.

For dagens, lange, lyse timer,
for nattehimmels sarte, lette blå,
for lune aftner med nabosnak ved bækken,
og for altaners blomsterkasser, luften fuld
af dufte.

For farveglade, muntre sommerkjoler,
for feriehvile, andre, nye venner,
for ubekymrethed og glade dage,
for friske kræfter til at vende hjem igen –
for alle disse ting: TUSIND TAK

Som jeg før nævnte har det været et godt år, og det skyldes ikke mindst lærere og andet personale.

Tusind tak til Gunhild og køkkenpigerne, som har serveret en masse ny og spændende mad.

Også tak til Bjarne Pedel og Finn, som altid har været parate med en hjælpende hånd, hvis noget var gået i stykker, eller vi gerne ville have lavet et eller andet.

Rengøringen har Mary været mand for, det har virkelig været hyggeligt sådan at se hende gå og »nusse« rundt med alle sine rengøringsremedier.

Lisbeth og Bruno Graversen skal have en helt speciel tak. De har altid haft deres dør åben for os elever, hvis vi bankede på, men også alle de andre lærere skal have en stor tak for deres indsats for at gøre dette skoleår til det, det blev.

I har på en positiv måde vist os, hvem I er, og hvad I står for.

Fra elevrådet vil vi gerne rette en tak til Anna Juhl Jensen, som har været til stor hjælp, lærer- og elevråd imellem. Du har altid været parat til at gøre det, som vi behøvede hjælp til.

Det har dog ikke altid været lutter lagkage pga. de få problemer, som ofte opstår på en skole med så mange elever, men jeg ved, vi alle, når vi drager herfra, kun vil tage de positive oplevelser med, og så har vi jo nok lært noget af det andet.

Jeg tror alle står bag mig, når jeg siger, at det er trist at sige farvel til alle her på Nr. Nisum Efterskole, som vi har oplevet så meget sammen med, men det skal jo gøres. Selvom vi lige nu synes det er utrolig sørgeligt, er jeg sikker på, at vi vil forstå, at vi ikke kan blive her alle dage, men at vi må videre, for om nogen tid igen at sige »hej«, når vi mødes til elevstævnerne.

I dette skoleår har vi fået et overskud, som vi har brugt til en lille gave, så I kan have et minde fra elevflokken 84/85.

Gaven er lavet specielt til denne lejlighed, og vi håber, at det også vil falde i jeres smag.

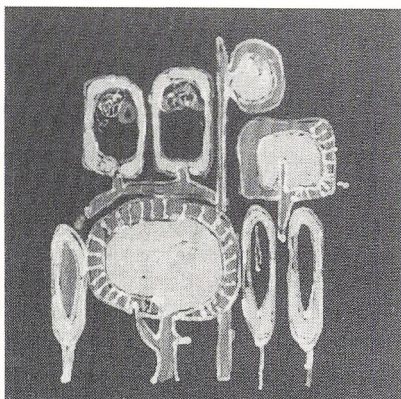
Og lad det så være et bevis på den store varme tak, vi ønsker at gi' alle for skoleåret.

Til Graversen skal der lyde en kæmpestor og varm tak for den tid han har været forstander her på skolen. Altid har du været flink og forstående over for os til tider lidt urolige elever.

Vi er glade for at du ikke forlader os helt, men det vil dog aldrig blive det samme.

Alt dette gælder selvfølgelig også dig Lisbeth, du har altid været så god til at gøre det hyggeligt, når der var et eller andet arrangement her på skolen og det var næsten en nydelse at være syg.

Vi vil gerne med denne lille ting sige jer den største tak, der kan gives, og vi håber, det må stå for jer som et kært minde.

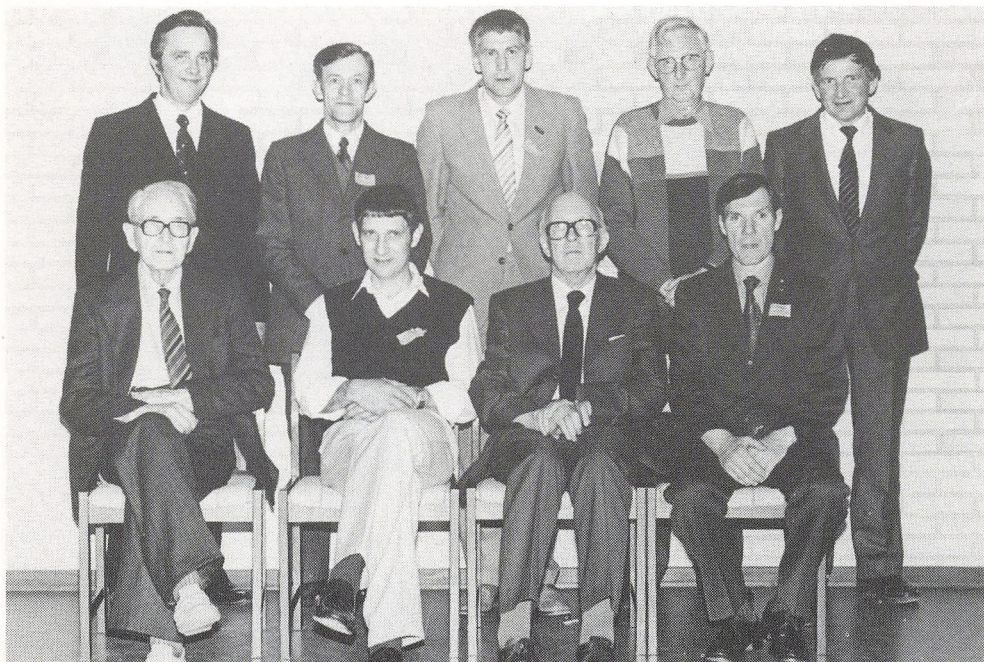
*Elevarbejde
Batik:
Lisbeth Kr. Andersen*

Billeder fra elevstævnet

25 års jubilarer, sommer

25 års jubilarer, vinter

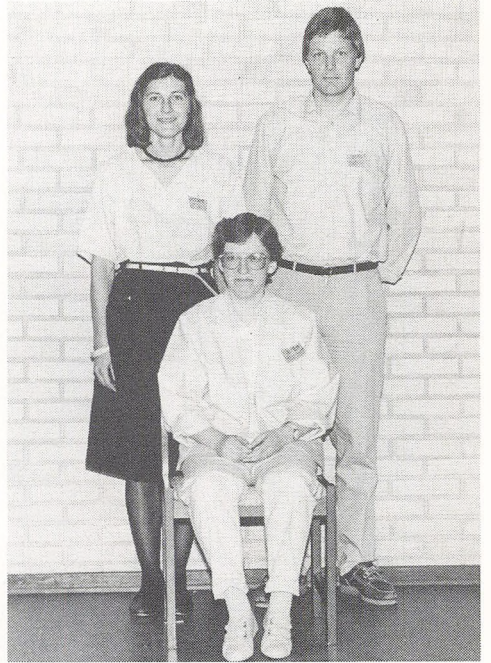

20 års jubilarer

15 års jubilarer

10 års, højskole, efterår

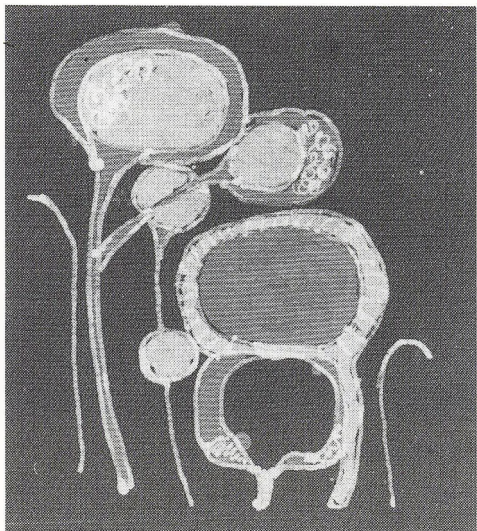

10 års højskole, forår

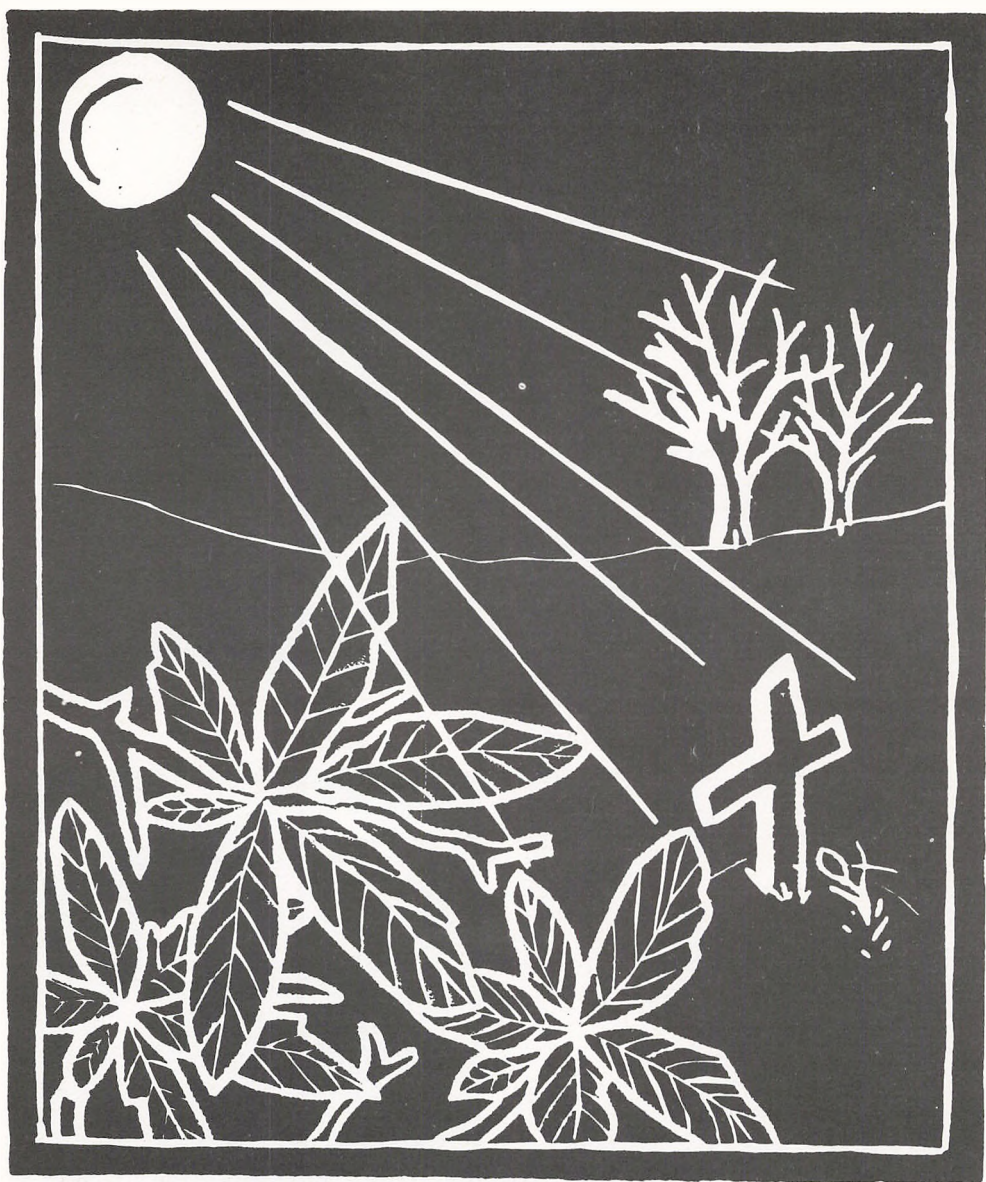

10 års, efterskole

5 års højskole

Elevarbejde
Batik: Lisbeth Kr. Andersen

Elevarbejde. Linoltryk: Anni Schriver, 10. kl.

REPRÆSENTANTMØDE

den 16. marts 1985

Indledning og beretning ved formanden, K. E. Sørensen

Forfatteren Erik Knudsen skrev i 1949 et lille skuespil, en énakter, der hed Antropos. Det er inspireret af den desillusion, der prægede efterkrigstiden. De forhåbninger, man havde sat til videnskab og teknik, var slået i stykker. Man oplevede, at videnskab og teknik var blevet brugt til at dræbe og ødelægge i stedet for at skabe trykthed og at bygge op.

Tænksomme mennesker blev klar over, at man havde glemt noget. I den lille énakter er scenen et laboratorium, hvor en kemiker og hans tre hjælpere er ved at lægge sidste hånd på et selvkonstrueret teknisk vidunder, et menneske, en robot. De kalder ham Antropos, det betyder Menneske. Kemikeren hedder Ratio, det betyder fornuft.

Der er hektisk travlhed. Der er nerver på. Vil det virkelig lykkes at se dette supermenneske rejse sig og fungere perfekt, når strømmen om et øjeblik sluttet.

Man har bestræbt sig til det yderste for at få alt med af, hvad et menneske har brug for set ud fra en teknikers vurdering af tidens behov: psykologi, logik, taktik, konjunkturberegning, børsnoteringer osv.

Øjeblikket er kommet. Der trykkes på knappen. Antropos rejser sig med stive bevægelser og udstøder et uartikuleret brøl. Han ruller underligt med øjnene og vakler ud på gulvet. Ratio kan ikke skjule sin nervøsitet og angst. De tre hjælpere flygter skrækslagne ud af døren. Bliv, råber Ratio efter dem, I er da ikke bange for jeres eget værk?

Antropos raver underligt kluntet omkring i laboratoriet. Han vælter en hylde og kemikalier. Væske og tæt røg fylder rummet. Han

nærmer sig Ratio, der er flygtet hen i en krog, og med et voldsomt slag fra Antropos' jernnæve kastes Ratio til jorden.

De tre hjælpere åbner døren på klem for at se, hvad der er sket, og et frygteligt syn møder dem. Antropos står bøjet over den døende Ratio, og de hører Ratio mumle: *Vi må have glemt noget – noget meget vigtigt.*

Det er mig meget om at gøre, at dette rystende billede, der idag er mere aktuelt end nogensinde, skulle være det første og det vigtigste i min sidste årsberetning her på Nr. Nisum Høj- og Efterskole. Har vi glemt noget? Har vi husket alt?

Året, der er gået, har igen været et godt år på vores gamle skole. Der har ikke været problemer hverken i bestyrelsesarbejdet eller i skolens daglige hverdag. Der har været mange opgaver og udfordringer, der skulle tages stilling til, og de er blevet taget op og løst i den rækkefølge, de er kommet. En god elevflok, en samarbejdsvillig lærerflok, en interesseret bestyrelse og en positiv forældrekræds har en del af æren for dette. Værkstedbygningen står færdig til indvielse idag. En god ramme er skabt for de fag, bygningen rummer. Pavillonen er flyttet til Trevældgårdcentret ved Flynder so i Vinderup kommune. Der er skrevet kontrakt angående ejerforhold og anvendelse. Jeg håber, skolen må få megen glæde af dette dejlige sted til week-end ture og ekskursioner.

Vi har planer om en modernisering af elevværelserne i den gamle fløj, og regner med at gå igang med arbejdet i sommerferien. Ændring af indgangsforholdene ved hoved-

døren er ikke glempt, men vi har ment, at færdiggørelsen af værkstedsbygningen kom i første række.

EDB-alderen har også nået os her på skolen. Det gælder både valgfaget datalære og selve skolens administration. Det vil Graveren sige mere om i »Nyt fra skolen«.

Vindmøllen fungerer over al forventning, og vi er ikke kede af, at den fik sin placering, så vi kan følge den fra skolens vinduer.

Jeg har repræsenteret bestyrelsen ved en del møder og kurser i årets løb. IM's årlige sommerstævne var i 1984 på Tommerup Efterskole. De tre dage gav en dejlig uforglemmelig oplevelse, hvor man får udbygget fællesskabet mellem alle IM og M&K skoler.

I januar 1985 afholdtes et møde på Horne Ungdomsskole, hvor IM's hovedbestyrelse og M&K's fællesbestyrelse, skolernes forstanderpar og skolernes bestyrelsesformænd var indbudt. Det er svært at sige, hvor mange mure, der bliver brudt ned og hvor meget fælles areal i Guds vingård, der bliver plejet sådan en dag, men jeg tror, det er vigtigt, at man fortsat holder samtalen igang mellem de tre parter. Horne-mødet blev fulgt op af et tilsvarende møde i Børkop den 20. februar.

Sidste sommer tog lærerne her på skolen initiativet til et møde mellem lærerpersonale og bestyrelse. Vi fik en god aften ud af det. Mange emner blev behandlet. Bl.a. havde vi en lang drøftelse om højskoleplanerne, og jeg skal her ganske kort nævne, hvor vi står idag i denne sag.

Nr. Nissum Højskole havde sit sidste elevhold i sommeren 1979 med 8 elever. Da de sidste tre års hold ikke var på 18 i gennemsnit, kunne vi ikke fortsat bevare ministeriets godkendelse som tilskudsberettiget højskole. De sidste hold blev derfor kørt uden ministeriets tilskud. Økonomien blev båret af det over-skud, der blev fra efterskolens drift. For år tilbage var det højskolen, der bar efterskolen, så det var ikke en ukendt situation, men den er ikke holdbar i det lange løb. Desuden havde vi en sikker fornemmelse af, at de to skolefor-

mer ikke i længden kunne fungere tilfredsstillende under samme tag. Og i lærerkollegiet kunne det blive et problem at koordinere de to skoleformer hvad angår ansættelse, løn, holdning m.m.

Vi vedtog derfor, at nu skulle Højskolen hvile 4-5 år. Tiden skulle bruges til at konsolidere efterskolens rammer og indhold. Der skulle være ro om efterskolen. Et højskoleudvalg bestående af 3 tidligere elever, 3 fra lærerrådet og 3 fra bestyrelsen skulle holde højskoletanken varm og om muligt forberede en nystart, når det rette tidspunkt var inde.

Det vil være vanskeligt at nævne nye tanker og ideer, der ikke har været fremme i denne sag i den forløbne tid, og jeg kan kun beklage, at jeg ikke idag kan lægge konkrete planer på bordet. Det er forståeligt, at mange har efterlyst resultater eller meldinger fra højskoleudvalg og bestyrelse. For alle er enige om, at skal Nr. Nissum Højskole igang igen, så er tiden ved at være inde.

Jeg tror, at vi under en eller anden form har en Nr. Nissum Højskole, når vi i 1987 kan fejre 100 års jubilæum.

Et skolejubilæum skal vi allerede fejre i år, idet Nr. Nissum Efterskole begyndte sit første elevhold i 1935. Dette 50 års jubilæum vil I høre nærmere om i elevbladet.

Jeg vil slutte denne årsberetning med at rette en stor tak til forstanderpar, lærere og alle medarbejdere for et godt arbejdsår. Tak til repræsentantskab og alle venner af skolen, ikke mindst til forældre, der sender deres unge til skolen. Tak til bestyrelsen for godt og loyalt samarbejde.

Fælles om hans liv og fred,
lys og kraft og herlighed.

Af Guds nåde til Guds ære – –

Har vi det sådan her på skolen, så vil de mennesker, der bliver dannet her ikke blot bygge på, hvad menneskers er, men først og sidst på, hvad Guds er. For: Når alt er tænkt og alt er sagt, har hjertet dog over hjernen magt!

Aktuelt fra skolen

– ved forstanderen

Der er gået næsten et år siden sidste repræsentantskabsmøde. Meget er hændt i løbet af dette år. Helt umuligt er det i løbet af kort tid at referere alt. Somme tider kunne jeg ønske alle skolens venner et års ophold for ved selvsyn at opleve en skoles hverdag – på godt og ondt. Selvfølgelig lader noget sådant sig ikke gøre. Det ved vi godt. Vi ved også, at kendskabet til vor skoles miljø bidrager til meget stor forståelse for situationen i dag, hvor vi skriver 1985. Men meget *er* anderledes. Tiden er ikke den samme. De unge ser ofte meget, meget anderledes på mange ting. Somme tider kan det være svært at forstå hvorfor, men på trods af det, må vi helt klart give udtryk for taknemmelighed, for i forhold til mange, må vi som skole – og som medarbejdere på skolen – føle os privilegeret. Og som forstander Kristensen ifølge læste referater ofte sagde ved repræsentantmøderne i sin tid, må vi også sige i dag, at det forløbne år har haft »megen solskin og nogle skyer«. Men ikke mere om dette nu.

Det første, jeg gerne vil nævne siden repræsentantskabet var samlet sidst, er Forårskurset. Dette kursus kunne i ugen 7.-13. april fejre 10 års jubilæum. Det var, efter kursisternes udsagn at dømme, et godt og indholdsrigt kursus med over 70 deltagere. Næste lørdag byder vi igen velkommen til et nyt Højskolekursus. Samme tidsrum sender vi efterskoleeleverne i erhvervspraktik. Fremover vil det give nogle problemer at køre kursus samtidig med erhvervspraktikperioden, da ministeriet har stillet krav om, at eleverne skal opholde

sig på skolen, medens de er i erhvervspraktik. Derfor vil vi måske gå ind i en anden struktur, der bevirker en flytning af Højskolekurset, hvis det skal fortsætte.

Endvidere har vi haft påskekursus i samarbejde med KFUM's Idrætsforbund. Det finder også sted i den kommende påske.

Det årlige elevstævne i week-enden før Kr. Himmelfartsdag var besøgt i stort tal.

Kr. Himmelfartsdag havde vi, traditionen tro, forældredag, hvor næsten 100 % af forældrene mødte op.

Før afslutningen af skoleåret var hele skolen på tur i fire dage med Fuglsøcentret som udgangspunkt. Desuden var 8. kl. på kanotur langs Gudenåen, mens 9. og 10. kl. sled med en del af de mundtlige prøver.

Der er endvidere ved at blive tradition for igen, at Lemvigkredsens KFUM og K afholder grundlovsfest her på skolen.

I sommerferien afvikledes Forbundscampkursus med fuld deltagelse. Også i sommerferien afvikledes for gamle elever og venner af skolen en såkaldt Luthertur. En meget vellykket tur.

Skoleåret 1985/86 startede den 15. august med 122 elever. Vi er i øjeblikket 123.

I september havde vi turuge. 8. klasse på Sjælland, 9. klasse i Luxembourg og 10. klasse i Berlin og Østtyskland.

I årets løb har der været besøg af andre skoler, foreninger og klubber, ligesom Lemvigkredsens Indre Mission, KFUM og K og DMS havde en møderække i oktober i Høj-

skolehallen. Egentlig er vi ret glade for disse arrangementer, for det giver os mulighed for også at gøre skolen udadvendt.

Meget mere kunne nævnes, men det bliver i så fald kun opremsninger, men nævnes skal dog vores såkaldte orienteringsaften for nye elever og forældre. Vi indbød til rundvisning på skolen med efterfølgende samling i Hallen. Det var den 17. februar. Til næste år påregner vi at have 122 elever.

Efter som vi sidste år ved repræsentantmødet fik en henstilling om ikke at komme bagefter med tilbud om datalære, kan jeg da sige, at vi til næste år har givet det som tilbudsfag for 10. årgang, og at der ud af 54 elever, er 35 som har valgt det. Men det betyder, at vi skal ud i et indkøb af dataudstyr. Endnu er vi lidt usikre over hvilket system vi skal vælge, men det afklares nok i rette tid.

Endelig må det da også være mig tilladt med henvisning til ordene fra før om »solskin og skyer«, at nævne, at vi da har fået familieførogelse. Hanne og Svend Åge har fået en dreng. Jette og Poul en pige. Gerda og Jens en pige. Vi glæder os alle sammen med dem. Ja, det er da solskin. Men i den anledning måtte vi jo have et par barselsvikarer. Det lykkedes. Vi fik to gæve piger, som – måske ikke helt uden betænkeligheder – gik ind i Jettes og Gerdas

skema. Det var ikke de letteste timer at overtage. Derfor her ved repræsentantmødet en stor tak til Solveig Vilsbøll og Lisbeth Simonson. I har klaret opgaverne godt – og efter forholdene tilfredsstillende.

De kommende år er spændende og måske også foruroligende. Når jeg siger foruroligende kan det godt være skyer, der trækker op og ser tunge ud. Jeg tænker her på vores ståsted i forhold til Indre Mission og KFUM og K. Jeg mener faktisk, at når der i skolens fundats står, at Nr. Nissum Høj- og Efterskole er en skole i Indre Missions retning, så er det ikke i praksis lig med sandheden i dag, i og med at vi har fået et brud mellem de to retninger. Jeg føler personligt, at vi står midt imellem og at denne tingenes tilstand er utålelig og helt uholdbar i længden. Ja, jeg mener faktisk ikke, vi kan leve med det. Vi bør snart ud i et valg om enten/eller – eller måske i stedet prøve at være kun os selv.

Selv om disse ting er alvorlige nok, er vi dog optimistiske i tro på fremtiden. Vi har et godt og stærkt bagland. Det kan vi som skole betragtet kun være glade for og stolte over. Vi skal blot også huske, at skole ikke bare er økonomi, penge og mursten, men først og fremmest mennesker – med alle deres forskelligheder.

Bruno Graversens tak til to afgåede bestyrelsesmedlemmer

Fra skolen og os, der er ansat, skal der i dag lyde en stor *tak*, til de afgåede bestyrelsesmedlemmer. Fra protokollen står der bl.a. at læse i et referat fra repræsentantskabsmødet den 1. september 1960: »Tømmermester Nielsen, Lemvig og gårdejer Chr. Sørensen, Thy, frabad sig valg . . . Som repræsentant for egnen Herning-Holstebro valgtes lærer Emil Sørensen, Snejbjerg med lærer Jespersen,

Nøvling som suppleant«. Det vil altså sige, at Sørensen er gået ved sit 25 års jubilæum. Meget var sikkert helt anderledes den gang, og i hvert fald må vi sige, at du har været hele den voldsomme udvikling igennem – samfundsmæssigt – på skoleområdet i Folkeskolen – og ikke mindst her på skolen. Vi synes, du har gjort det godt – ment på vestjysk. Personligt vil jeg gerne sige dig tak for råd og vej-

ledning mangen gang. Du har somme tider givet udtryk for, at formandsjobbet ikke altid lige var sagen for dig. Men jeg vil godt sige til dig: I dag ved vi ikke rigtig, hvordan vi skal undvære dig. Selvfølgelig ved vi også, at ingen er uundværlig. Tak for en aldrig svigtende tro på os som ansatte og forvaltere på skolen. Tak for tilliden, du altid har vist. Tak for kærligheden omkring skolen her.

Også en stor tak til Carl Damtoft. Du blev den 22. september 1969 A. C. Niensens afløser og har trofast, stærk og stabilt varetaget jobbet ikke bare som repræsentant for Vinderup-egnen, men også lige så meget det, som et bestyrelsesmedlem for hele skolesamvirket skal varetage. Undertiden kunne du tage særstandpunkter, men respekterede alligevel altid flertalsløsningen. Tak for de 16 år som bestyrelsesmedlem. Din kærlighed til skolen går imidlertid meget længere tilbage. Du var en fra det hold under krigen, som efter kort tid måtte finde en anden højskole. Alligevel holdt du fast ved Nr. Nissum Højskole som din højskole. Tak for saglighed, tro og tillid til os. Vi vil komme til at savne dig.

KALENDEREN

Det nye skoleår begynder torsdag den 15. august 1985.

Til Afskeds/ dimissionsfest 1985

En forældre tak

I løbet af 4 år har vi som forældre haft 3 piger her i 2 år.

Tre forskellige af søskende at være, men skolen har med alle ansatte bevist, at den har den bredde, at de alle har fået meget ud af opholdet.

I grunden ret skægt. Een har lært, at hendes mening er lige så god som de andres, en anden, at hun i det hele taget har en mening, og en tredje at hun ikke nødvendigvis absolut behøver altid at sige sin mening.

En tak til Graversen og Lisbeth for hvad I har været for vore børn. Tak til skolens lærere for undervisningen, men også for alle de timer, der normalt, hvis de var hjemme, ville være deres fritid.

En tak skal lyde til de forældre, som har sendt og sender deres børn her på skolen. Tak til de hjem, som vore børn har besøgt, det har været af meget stor værdi for os.

Så er der en stor flok, som vi som forældre skylder en stor tak, og det er alle vore børns kammerater eller veninder, som det måske hedder. Tak til alle jer, som har været med i vort hjem. Vi hilser med glæde, når vore børn har været med til et arrangement og vi spørger: »Kendte I nogle?« lyder svaret: »Ja, masser«, og det er noget, der bærer i disse år.

Endnu en gang tak til skolen og forstanderparret og tak for dette skoleår.

Knud Schriver

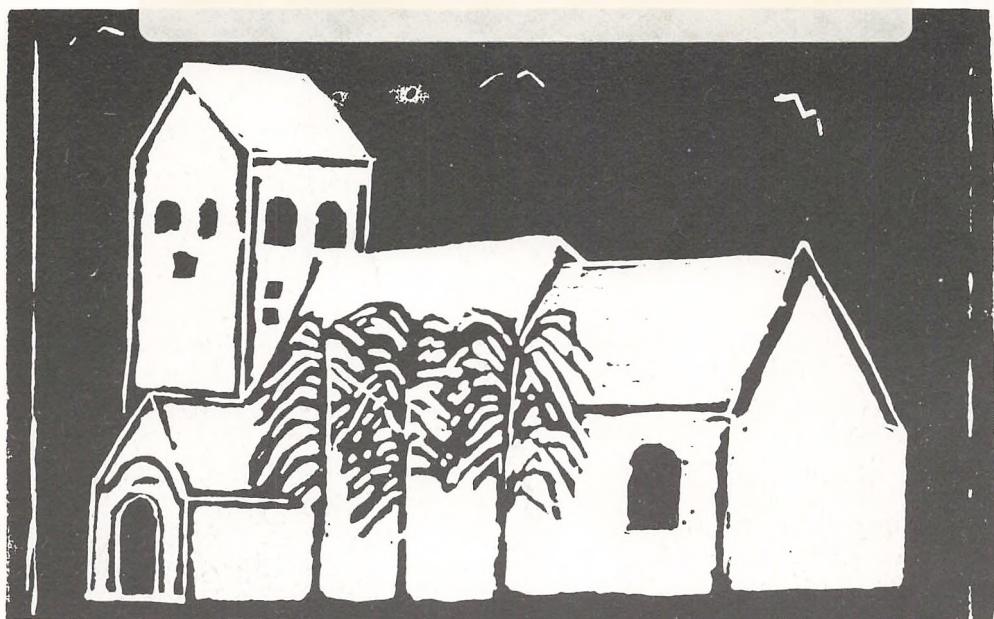

9050

127

00

DANMARKS PÆDAGISKE BIBLIOTEK

LERSØ PARKALLE 101
2100 KØBENHAVN Ø*Elevarbejde**Linoltryk: Hanne Blindkilde, 10. kl.*

Bryllup

Viet i Vorgod kirke den 3. maj 1985 Anette Tychsen og Martin Skov Bertelsen (elev 1972-74), Lindevænget 40, 7560 Hjerm.

Adresseforandringer

- 81-82 Mette Jacobsen, Lyseng Allé 15,
8270 Højbjerg.
- 80-83 Linda Kamstrup, Godthåbsvej 6A, kld.,
7400 Herning.
- 81-83 Dorthe Fjeldgren, Hovedgaden 49,
6973 Ørnhøj.
- 81-83 Kirsten Juul Christensen, Hovedgaden 49,
6973 Ørnhøj.
- 81-83 Annette G. Christensen, Nørregade 36,
7830 Vinderup.

Nørre Nissum Høj- og Efterskole

Kirkebyen 16, 7620 Lemvig. Telefon (07) 89 10 04
Elevernes tlf. (07) 89 11 07 12,30-14 og 18,30-20

Forstander: Bruno Graversen

Formand for bestyrelsen: Sognepræst H. K. Jørgensen, Vejrum

Nørre Nissum Høj- og Efterskoles Elevforening

Elevbladet udkommer sidst i hver måned, undtagen januar og august.

Redaktion:

Bruno Graversen (ansvarshavende),
Erling Agergaard, Poul Jeppesen
Adresseændringer, ind- og udmeldelser til:
Erling Agergaard, Ringvej 3, 7620 Lemvig
Telefon (07) 89 14 31

Kasserer:

Poul Jeppesen, Sejbjerg 43, 7620 Lemvig
Telefon (07) 89 15 02

Elevforeningens gironummer: 8 03 62 33

Christensens Bogtrykkeri, Bogtrykkergården a-s, Struer